

מלגת פתיחה למגיד השיעור, וכן תינתן אפשרות להשתתף בסדנת הדרכה "כיצד להקים ולתחזק שיעור יומי". בנוסף, יישלחו לכל שיעור חוברות 'עיון העמוד' בהתאם לבקוש.

האם כוללי ערב, ישיבות קיבוץ או כוללי בעלי בתים יכולים להצטרף בקבוצה?

בהחלט. ניתן להצטרף לתכנית הלימוד של 'העמוד היומי' גם כיחידים וגם בקבוצות ללימוד 'העמוד היומי'. כמו כן ישנה אפשרות לפתיחת מוקדי מבחן ייעודיים במקומות אלו.

האם חייבים להבחן?

כמו בשאר מסלולי הלימוד של 'דרשו', יתקיימו בכל חודש מבחנים נושאי מלגות בארבעת מסלולי הלימוד של 'העמוד היומי'. המבחנים מהווים הזדמנות להערכה מדויקת יותר של צורת הלימוד הרצויה, כמו גם אמצעי לדרבון אישי ולצירת 'מחייב' לעצם הלימוד. בהתאם לכך 'דרשו' ממליץ לכל הלומדים להשתתף במבחנים, אולם כמובן שאין זו חובה וניתן להשתתף בשיעורי 'העמוד היומי' כדי לרכוש ידיעות מקיפות בסוגיות הש"ס - גם ללא השתתפות במבחנים.

מי זכאי להשתתף?

במסלולי הלימוד והשיעורים רשאי כמובן להשתתף כל מי שלבו חפץ בכך, אולם במבחנים נושאי מלגות ניתן להשתתף רק מגיל 16 ומעלה.

מה גובה המלגה במבחני 'העמוד היומי'?

גובה המלגה המקסימלי הוא 270 ₪, אך כמובן שהדבר תלוי בגובה הציון, כמו גם במסלול הבחינה, מעמד הנבחן (אברך / בחור / בע"ב) ושעת הלימוד (לאבירים: בסדרים / בין הסדרים). מידע מפורט יפורסם בהמשך.

למי מיועדת התכנית?

התכנית מיועדת גם לאלו שכבר למדו את הש"ס ומבקשים לחזור ולשנן את הלימוד במתינות, תוך לימוד מעמיק יותר של סוגיות הש"ס; וגם לאלו המבקשים לייסד לעצמם סדר לימוד שיש בו אפשרות ללימוד בקיאות עם עיון קל הכולל את עיקרי הנידונים בראשונים ובאחרונים ומסקנות ההלכה למעשה העולות מתוך הסוגיות.

הלימוד הוא בבקאות או בעיון? עם תוספות?

על מנת לאפשר לכל אחד ללמוד לפי טבעו ולפי יכולתו, נוסדו בתכנית זו ארבעה מסלולי לימוד: לימוד גמ' רש"י, לימוד גמ' רש"י ו'עיון העמוד', לימוד גמ' רש"י ותוס', לימוד גמ' רש"י ותוס' עם 'עיון העמוד'. בהתאם לכך יתקיימו גם ארבעה מסלולי מבחן שונים ב'עמוד היומי', במסגרת מבחני 'דרשו' החודשיים.

מה הוא קונטרס 'עיון העמוד'?

קונטרס 'עיון העמוד' נועד להיות כלי עזר ללומדי העמוד היומי. הקונטרס יכלול את דפי הגמרא ולצידם עיקר דברי הראשונים והאחרונים בביאור דברי הגמרא, ומסקנות ההלכה למעשה העולות מתוך הסוגיות; וכן את ביאור הפשט 'שפה ברורה' מבית 'עוז והדר'. בקונטרס ייכללו גם לוח הלימוד, רשימת מוקדי המבחנים ומועדיהם, רשימת שיעורי 'העמוד היומי' ועוד.

האם יתקיימו שיעורים מיוחדים ב'עמוד היומי'?

אגף השיעורים וההדרכה של 'דרשו' מקים בימים אלו רשת של שיעורי 'העמוד היומי' בכל רחבי תבל. הנהלת 'דרשו' מזמינה את כל המבקשים להקים שיעורים, לפנות לאגף ההדרכה כדי לקבל סיוע בהקמת השיעור ובהפעלתו. נקבעו קריטריונים מיוחדים להענקת

העמוד היומי

בברכת מרגן ורבנן גדולי התורה וראשי הישיבות שליט"א

התכנית החדשה של 'דרשו': 'העמוד היומי' לימוד שינון וחזרה של מסכתות הש"ס

בקצב של עמוד ליום - כל ימות השנה, בו יוכל הלומד גם לחזור ביתר קלות על החומר הנלמד ב'דף היומי' וגם ללמוד במתינות וביתר הבנה את הש"ס כולו, באחד מארבעת המסלולים: לימוד גמ' רש"י, לימוד גמ' רש"י ו'עיון העמוד', לימוד גמ' רש"י ותוס', לימוד גמ' רש"י ותוס' עם 'עיון העמוד'.

בר"ח השון הבעל"ט מתחילים ממסכת ברכות

להצטרפות לתוכנית 'העמוד היומי' באחד מארבעת המסלולים: בעמדות נדרים וקהילות

לפתיחת שיעור ולקבלת מלגת פתיחה:

בעמדות נדרים וקהילות או במייל: d02560560@gmail.com לפרטים: הרב ציקינבסקי 055-6717892

לרישום לסדרת הרצאות הדרכה לפתיחת ומסירת שיעורים:

בעמדות נדרים וקהילות או במייל: d02561561@gmail.com לפרטים נוספים: הרב הוכנרגר 052-7654220

כוללי ערב / כוללי בע"ב המעוניינים להצטרף ללימוד, ולהקים מוקד מבחן:

בעמדות נדרים וקהילות או במייל: d02562562@gmail.com לפרטים נוספים: 055-6738406

שליחת שמות לתפילת הרבנים וספר הגיבורים שיונח בציונו של מרגא 'החתם סופר' למקבלים על עצמם

לימוד 'העמוד היומי': בעמדות נדרים פלוס או במייל: dirshu@dirshuglobal.org

<<

אתה לא מצליח להגיע לפתרון שהוא מדיני בבסיסו - זה לא עובד. הצבא יכול להיות חזק ומתוחכם, אבל זה לא פתרון לבעיות בין ישויות רציונליות. מי שחושב שהחמאס לא רציונלי מגלה יהירה מצידו. לחמאס יש משימות ויעדים והארגון הזה עושה הכל כדי להשיג אותם".

מה המהלכים שלדעתך נכון לעשות כעת?

"קודם כל לשחרר את השבויים הרבים שמוחזקים בעזה. שנית, לגבש אסטרטגיה ול-פעול כדי להשיג אותה. לפעול עכשיו מתוך כעס ורגש נקמה זו בעיניי טעות גדולה. אני לא אומר שלא צריך לפעול. צריך לפגוע מאוד מאוד קשה בחמאס. אבל צריך לזכור שגם אם הרגנו 95 אחוזים מאנשי החמאס היום, יגיעו חדשים במקומם. ההתמודדות היא מול רעיון, ולא רק מול אנשים. לא בטוח שיש איך להרוג את הרעיון, אבל יש לנו דרכים לנהל סוגיות אסטרטגיות מאוד מורכבות".

לדבריו "עשינו דברים כאלה בהסכמי שלום עם מדינות שהיו אויבות קשות מאוד. אני לא יודע אם צריך או אפשר לעשות הסכם עם חמאס כמו שהוא היום, אבל אפשר בטוח לפעול בדרכים שיגרמו לאינטרסים שלו לה-שתנות. אני לא חושב שהם יהיו ציוניים בסוף הדרך - אני גם לא חושב שהמצרים ציונים גדולים, הטורקים או הירדנים, אף אחד לא ציוני גדול - אבל לכולם יש סיבה למה הם לא עוברים את הגדר ויורים עלינו. ואת הסיבה הזאת אנחנו צריכים למצוא ולבנות אותה". וגם הוא מודה שלפני הכל נדרשת ירידה במידת היהרה הישראלית. "אנחנו זולזנו בארגון הזה", הוא אומר בכאב. "קוראים להם מחבלים ולא לוחמים. ארגון טרור ולא צבא. אולי הוא פועל בשיטות טרור כי פוגע באזרחים, אבל החמאס הוא צבא לכל דבר. הוא מאומן עם שיטות, טקטיקות, אסטרטגיה. הם הפתיעו צבא חזק מהם בהרבה.

"זו אחריות שלנו", הוא אומר נחרצות. "אחת מהסיבות שגרמו לנו לטעות במימוש האחריות הזאת היא היהרה. בימים אלה, מעט אחרי הימים הנוראים, אנחנו תמיד מזכירים לעצמנו, בוודאי בצבא, את לקחי מלחמת יום כיפור. אבל האמת היא שלא הפיקו את הלקחים לא כמדינה ולא כצבא. אני אומר זאת בעצב רב. זה צבא שהייתי חלק ממנו הרבה מאוד שנים. אני חושב שבשנים האחרונות ממשלות ישראל חטאו חטא גדול כשחשבו שיוכלו להעביר קצת כסף או לתת לכמה פועלים לעבור את הגדה לפני הכל את זה צריך לתקן".

על משא ומתן עם חמאס, ראש המל"ל לשעבר יעקב עמידרור משמיע עמדה נחרצת יותר: "אין מקום למו"מ עם חמאס. אנחנו צריכים להביא אותו להבנה שכל זמן שהש-בוים שלנו אצלו - אנחנו ממשיכים להכות בעזה, להרוג את אנשיו ולפגוע בתשתיות שלו. שעזה משלמת מחיר על כל יום שהש-בוים אצלם, מחיר גבוה. וגם בשביל זה צריך הרבה סבלנות".

השאלה אם לא ייגמרו המטרות.

"ניצור מטרות חדשות. אנחנו מחליטים מה מטרה ומה לא".

"לא צריך לחשוש מכיבוש הרצועה"

שאלה מרכזית שניצבת בימים אלה לעיניהם של מקבלי ההחלטות בישראל, היא שאלת כיבוש הרצועה. אפשרות כזאת

קיימת ב"מגירה" לא מעט זמן, אך מדינת ישראל העדיפה למשוך זמן וליהנות מהשקט המדומה. עכשיו היא תידרש להכריע. "אם יסתבר שבשביל להשיג את המטרה הזאת של הריסת היכולת הצבאית של חמאס צריך לכבוש את הרצועה - אז לא צריך לחשוש מזה", אומר עמידרור. "זו החלטה צבאית אם בשביל לחסל את הכוח הצבאי של חמאס צריך לכבוש את הרצועה. אם כן, צריך לכ-בוש אותה. אין בעיה".

השאלה היא מה קורה אחר כך.

"הורסים את כל התשתית של חמאס והור-גים כל מי שאפשר. לאחר מכן יוצאים ומ-שאירים את הבעיה לפלסטינים. זו אחריותם. למה שייפול עלינו? אנחנו לא נשארים בפי-נים. אחרי שהרסנו יהיה לנו הרבה יותר קל להרוג ולהשמיד כל מי שינסה לפעול מתוך שטח הרצועה".

מאיר בן שבת מתייחס גם הוא לצעדים ברצועה. אחרי התוכנית הברורה ששטח, הוא מתייחס לנושא העוזי בהיבט האזרחי שלו. "צריך להפסיק לחשוב במונחים שהיו קודם להתקפה", אומר בן שבת. "שילמנו מחירים יקרים בגלל השיקולים הללו. הגיע הזמן לבטל את פונקציית המת"ק (פונקציית הקי-שור העוסקת בתיאום הנושאים האזרחיים),

"הנתונים היחידים שצריכים

לעניין כרגע הם מספר המחבלים

ההרוגים ומספר השכונות

שנמחקו בעזה"

"צריכים שיהיו בעזה אלפי

הרוגים, הרס עצום. שהעולם כולו

יבין שאיתנו לא מתעסקים"

שהיא שריד לאחריות הישראלית בתחום הזה. ישראל צריכה לראות עצמה משוחררת מכל שיקול אזרחי-כלכלי. להטיל מצור הדוק על עזה, לסגור כליל את המעברים בין ישראל לעזה, לרבות מעבר הדלקים והסחורות מכרם שלום, לדלל את אספקת החשמל, ולשבש את פעילות התקשורת והאינטרנט ברצועה כולה". עד שעת כתיבת השורות, חלק נרחב מהצעדים שהוא נקט בהם כבר נעשה.

האם אינך חושש מהתגובות במערכת הבין־לאומית לצעדים שאתה מציע?

"בעולם מבינים היטב את הסיטואציה. מדינות העולם לא רוצות לחזור לעידן דאע"ש. חמאס החזירה אותן לכך. ההתקפה המפלצתית מספקת הצדקה מלאה לצעדים לא שגרתיים מצד ישראל. לא נכון לפעול תחת סטופר או מתוך חשש באשר לתגובת המערכת הבין־לאומית".

מה לגבי ההשפעות הצפויות על זירת יו"ש?

"להתרחשויות יש השפעות מנוגדות: מצד אחד - הן מעלות את המורל במחנה הפלסטי-ני ומספקות השראה לפיגועים נוספים. מצד שני - הפלסטינים ביו"ש מבינים שישראל כרגע כואבת מאוד ולא תגלה סובלנות כלפי

התגרריות בה. אני סבור שיש להטיל סגר מוחלט גם על הפלסטינים משטחי יו"ש. בעת הזו יש למקד את המאמצים הצבאיים בעזה ואין ליטול סיכונים לפיגועי השראה מיו"ש".
מה דעתך לגבי הצעת השר בן גביר להחמיר את תנאי הכליאה של האסירים הביטחוניים?

"אני סבור שהעת הזו מתאימה גם כדי לבחון את ההצעות על שינוי תנאי הכליאה של האסירים הביטחוניים בישראל. נכון אומ-נם שזה יצור מתיחות נוספת, אבל כרגע אנח-נו במוד של לחימה והדברים כמובן מתחברים גם לחטיפות שחמאס ביצע".

מה הסיכויים שההתקפה של חמאס הייתה מתואמת עם איראן, ומשמשת התי-חלה למשהו גדול יותר מצידם בשיתוף חיובאללה או גורמים אחרים?

"התרחיש הזה צריך להיות לנגד עי-ניהם של מקבלי החלטות וגורמי הצבא. אסור לבטל את האפשרות הזו. עלינו להיות ערוכים גם לכך ולוודא שאיננו שוחקים את יכולותינו מול זירה אחת".

מה תהיה ההשפעה על סיכויי הנורמלי-זציה עם סעודיה?

"מוקדם להעריך. בכל מקרה אני מציע לא לראות את התוכניות החשובות לגבי סעודיה כשיקול מרסן בנוגע לעזה. הרחוב בערב הסעודית כנראה לא יגיב בחיוב על פעולותיה של ישראל, אבל גם שם יבינו שזה מוצדק וידעו להעריך את מי שמגיב בעוצמה להתקפה כה נפשעת".

כפעם הקודמת ששוחחנו היית מלא אופטימיות. האם איבדת את זה?

"חס וחלילה! ספגנו מכה קשה וכואבת אך נאמר לחמאס: 'אַל תִּשְׁמַחִי אִיְבָתִי לִי כִי נִפְלַתִי קָמְתִּי! ירמיה ניבא 'וְעַתָּה צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִשָּׁעַ, וְעַל כֵּךְ דִּרְשׁוּ חַוִּל: מתוך צרה - רווחה, והוסיפו: מתוך רוגו - רחמים, שנאמר: 'בִּרְגוֹ רַחַם תִּזְכּוֹר ; מתוך נפילה - קימה, שנאמר: 'כִּי נִפְלַתִי קָמְתִי , מתוך אפלה - אורה, שנאמר: 'כִּי אֲשַׁב בַּחוּשׁךְ ה' אֹרֶךְ לִי".

שאלה מבצעית נוספת אני מפנה לאלוף במיל' נמרוד שפה. כמי שהיה טייס קרב, מפקד טייסות, ראש להק חיל האוויר ואף ראש מטה חיל האוויר, אני שואל אותו אם נכון שיששראל תמשיך לנסות להשיג יעדים רק באמצעות לחימה מהאוויר.

"מאוד ברור וחד משמעי שהתשובה היא לא. אי אפשר להשיג את היעדים רק מהאוויר ואני גם לא בטוח שהשגנו את היעדים בפע-מים הקודמות רק באמצעות חיל האוויר. גם מאחר שלא היו יעדים אמיתיים, קשה מאוד לקבוע אם השגנו אותם או לא. אם היעד היה לסיים כמה שיותר מהר - השגנו אותו", הוא אומר בציניות מרידה, "אבל עכשיו אנחנו משלמים את המחירים של זה. משלמים את המחיר על היעדר אסטרטגיה ברורה שלא מגובשת על ידי ממשלות ישראל, כי אולי חוששים ממחירים של אסטרטגיה כזאת. היא מחייבת גם לשלם מחירים וגם להגיד מפור-רש מה אתה רוצה להשיג. אם אסטרטגיה היא ניהול הסכסוך - זה המחיר שלה. אבל לשאלתך, ללא ספק נדרשת גם מעורבות של קרקע".

לא מחפשים אשמים

שאלה גדולה לא פחות שכולם שואלים את עצמם היא איך דבר כזה קרה? מי אשם במחדל הנוראי? הדעה הנפוצה היא שכרגע לא צריך לעסוק בזה. עכשיו להתמקד במל-חמה ולנצח אותה. בכל אופן, שאלתי את בן

שבת מניסיונו כמי שפיקד על המרחב הדרומי של השב"כ שאחראי גם על גורת רצועת עזה, איך קרה שהחמאס ביצע התקפה כזו מבלי שהייתה על כך התרעה.

"אכן", הוא משיב בכאב, "זה לא אמור היה לקרות! התקפת הפתע של חמאס היא מכה קשה ביותר לדימוי ההרתעתי של יש-ראל, וזה מעבר למחירים הישירים, הכבדים מאוד, שהיא גבתה מאיתנו בגוף ובנפש. ההתקפה הזו פוגעת קשות גם באמון של האזרחים במערכת הביטחון. זוהי אחת המי-טרות שהטרור מבקש להשיג. עוד יגיע זמנן של השאלות הקשות, התחקירים והלקחים. כרגע נכון להקדיש את כל הקשב והמאמצים להצלחת הלחימה ולחיוזוק ידיהם של המפק-דים והלוחמים מכל גופי הביטחון, שבעודם כואבים את מחיר הכישלון הם נדרשים לא-סוף את עצמם ולהוביל את הלחימה הקשה נגד חמאס".

יעקב עמידרור נמנע מהטלת אחריות בשלב זה. "זו שאלה רצינית וצריך לדחות אותה עד אחרי שנשמיד את חמאס. לאחר מכן נצטרך למנות גופים עם סדרה של שא-לות שצריך לשאול ולקבל מענה. דבר נוסף שחשוב עכשיו, והוא נוגע לציבור החרדי, זה שחשוב מאוד שהציבור החרדי, שרובו לא לוקח חלק בלחימה עצמה, יתרום את חלקו במה שהוא אמור לתרום - בבתי המדרש ובתי הכנסת".

הטלת אחריות מלאה בשלב הזה מספק אלוף במיל' נועם תיבון, מי ששימש כמפקד הגיס הצפוני ותפקידי פיקוד בכירים נוספים בצה"ל, שמשפחתו חולצה על ידו מקיבוץ נחל עוז תחת אש המחבלים. "אנחנו 50 שנה למלחמת יום כיפור וזה המחדל הקשה ביותר שהיה לנו", הוא אומר. "זה היה אותה שבת ארורה, היום שבו נהרגו הכי הרבה ישראלים ביום אחד מאז קום המדינה. יש לנו עשרות שבויים ונעדרים בידי חמאס. יש כאן כישלון אדיר".

עם זאת, הוא מדגיש, כרגע יש לנו משי-מה אחת: לנצח את המלחמה. "אותה צריך לנצח בעוצמה גדולה כי כל האזור נושא עיניים אלינו. עזה צריכה לשלם מחיר כבד מאוד. צריכים שיהיו שם אלפי הרוגים, הרס עצום. שהעולם כולו יבין שאיתנו לא מתע-סקים. כרגע אני עוזר לצבא לעבור ממגננה למתקפה. יש לנו הרבה לוחמים הרוגים מהיחידות המובחרות שלנו שעברו בגבורה עילאית וטיהרו בית-בית בעשרות קרבות פנים אל פנים, כולל מפקדים בכירים. אבל אין לנו ברירה. אנחנו את המלחמה הזאת חייבים לנצח".

גם הוא, כמו עמידרור, רוצה לפנות לצי-בור החרדי. "אני חושב שזה זמן לחשבון נפש עמוק. חברי הכנסת והמפלגות החרדיות, שהן חלק מהממשלה הזאת, יש להם אחריות עמו-רה למחדל הזה. כרגע אני חושב שהציבור החרדי, שהוא גדול בישראל, צריך לפעול ולתרום יותר למדינת ישראל. אני יודע שהם אוהבים את המדינה מאוד. כל מי שמכיר אותי יודע אוה כבוד ואילו מערכות יחסים יש לי איתכם. צריך להיות חשבון נפש. כל מי שהיה חלק ממשלת המחדל הזאת צריך ללכת הבי-תה אחרי שננצח במלחמה".

בעיתוי הנוכחי הוא קורא למלא את הנ-חיות פיקוד העורף, לתרום דם, לסייע לכל מערך המד"א שהציבור החרדי מעורב בו ול-עזור לחיילי צה"ל. לעשות כל מה שיכולתם. אבל אחרי המלחמה צריך חשבון נפש ויותר מעורבות של הציבור החרדי".

●

מרכז "כיוון" ירושלים

מחפש מנכ"ל

מרכז "כיוון", הינו מרכז הכוון תעסוקתי למגזר החרדי בירושלים.
המרכז דוגל בחדשנות ומתאים את עצמו למגמות התעסוקה המשתנות במשק
ומנוהל על ידי קרן ק.מ.ח. עבור הרשות העירונית לתעסוקה בעיריית י-ם ומשרד העבודה.
www.kivun.org.il

תנאי הסף:

- תואר ראשון.
- ניסיון ניהולי מוכח של 3 מתוך 5 השנים האחרונות, הכולל (במצטבר):
 - ניהול צוות של מינימום 12 עובדים.
 - ניהול פעילות בהיקף תקציבי של מינימום 5 מיליון ₪ בשנה.
 - ניהול פעילות, עבודה או אספקת שירותים בתחום חברתי עבור אוכלוסיית מגוונת.
 - ניסיון של מינימום שנת עבודה, או אספקת שירותים, לרשויות מקומיות, משרדי ממשלה, או גופים ציבוריים גדולים.
 - ניסיון של מינימום שנת עבודה מול האוכלוסייה החרדית באחד התחומים הבאים: תעסוקה או חינוך (לרבות השכלה גבוהה), רווחה, מעורבות קהילתית, פיתוח כלכלי-חברתי, או בריאות.

מיומנויות ויתרונות:

- תקשורת בינאישית ברמה גבוהה
- שירותיות לצד סמכותיות
- זמינות בשעות לא שגרתיות
- יכולת טובה בקריאת מסמכי תקציב וכד'
- היכרות עם עולם הלימודים והעבודה
- ראייה מערכתית ונטייה לחדשנות וגמישות מחשבתית

ק"ח וציפיית שכר ניתן לשלוח ל: jobs@kemach.org
ההצעה מיועדת לגברים ולנשים כאחד

מה התפקיד?

- ניהול שוטף של המרכז, ניהול ההון האנושי הכולל:
 - גיוס וקליטת עובדים, מנהיגות והובלה של צוות העובדים, התווית תוכניות עבודה, בקרה ופיקוח ועמידה ביעדי המרכז.
 - ניהול והובלה של כלל האגפים במרכז העוסקים בתחומים הבאים: הכשרות מקצועיות, סדנאות הכוון תעסוקתי, השמה, קשרי מעסיקים, תפעול, קשרי קהילה, גיוס וקליטת משתתפים, חדשנות טכנולוגית והייטק.
 - ניהול והובלה של אירועי תעסוקה, שיווק ופרסום.
 - השתתפות בישיבות תקציב, בקרה והיגוי.
 - יצירת וניהול שיתופי פעולה.

מרכז הכוון תעסוקתי לציבור החרדי בירושלים
הצב 15 (בית דוק) ירושלים | 02-6456222

משה פודקאסט

זמן יפור

סדרת ספורים לילדים מתוך ספריית 'ילדים של משפחה'

פרק 1:

סיפורימא | מאת: יעל רועי
מגישה: אפרת יפה

פרקים נוספים יעלו
במשך השבוע!

לשמיעת הפרקים בסדרה חגו למספר

077-2020123

שלוחה 2

בס"ד

עלישיח
מובילים קדימה

עימנו
יעוץ והכשרה

להורי ילדים עם צרכים מיוחדים
ולאנשים עם מוגבלויות

לאור המצב פתחנו

קו חירום

התקשרו עכשיו לשיחת יעוץ:
073-345-6060

תמיכה ויעוץ מקצועי מאת
טובי היועצים המשפחתיים
והעובדים הסוציאליים

פתחנו את הנופשון לילדי הדרום
073-345-60-60

www.aleisiach.org

**"אבא הלך להציל את השוטר
תחת אש וספג יריות" | 'משפחה'
בביקור מצמרר בבתי החולים**

משה גפני יו"ר דגל התורה, מזכ"ל המפלגה מנחם שפירא ואלי ברונר, יו"ר עזר מציון בתל השומר, בביקור אצל חבר מועצת העיר שדרות הרב הרצל שאובי שנפצע בחזית המבצעים

פצעים פתוחים

הכנסת, ובעזרתו התקשרתי למד"א. במוקד אמרו שהם בדרך - אבל אחרי שעה שלמה של המתנה שבה ישבתי על הרצפה החלטתי לא להמתין יותר. יצאתי מהפתח השני של בית הכנסת, לרחוב המקביל, שם - כך הסקתי מזה שלא שמעתי יריות, לא היו מחבלים. אבל רק אז חלחלה לתוכי התובנה, מהו גודל האסון. פתאום הבנתי למה הייתה לאמבולנס בעיה להגיע לפנות אותי... בדעבד אני יודע כיום שלא נתנו לאמבולנסים בלתי משוריינים להיכנס... הנס השני שלי היה, שרכבי חנה ליד בית כנסת, כי הבאתי שקיות לחלק לילדים בשמחת תורה, וחבר שגר סמוך לבית הכנסת לקח אותי לתחנת מד"א, ומשם העבירו אותי לאשקלון".

שאובי מספר כי הוא חבר מועצת העיר 35 שנים, ובמסגרת תפקידו, "תמיד ידענו שאירוע חדירה הוא החמור והקשה ביותר שיכול לקרות. אך גם כעת הוא בלתי נתפס. כחבר מועצה תרגלנו כבר לפני שלשה עשורים סטואציות כאלה, אבל לא הבנו שכשהן מגיעות הן עשויות להיות בכאלה עוצמות. זה מזועזע. תחנת המשטרה נמצאת קרוב מאוד לבית הכנסת. זה גרם זעזוע גדול בשדרות. ובכלל, אירע כאן מצב שואתי לחלוטין - אנשים עוברים ברחוב ונטבחים בבתיים שלהם. זה מזועזע אבל זו המציאות".

ומה הן תוכניותיך לאחר ההחלמה?
הרצל שאובי לא נותן לפציעה - שכוללת פגיעה רב מערכתית בבית החזה, דימום רב וקשיי נשימה - לעצור אותו מהעשייה. הוא אומר כי הוא נושא תפילה תמידית תוך תקווה להחלמתו המהירה. "הכל תלוי בבורא עולם. אפשר לסמוך על המטוסים והצבא, אבל יש בורא עולם, ובלעדיו לא נגיע לשום מקום. בע"ה, אנחנו חוזרים לעשייה בכל הכוח, להגדיל שמו יתברך. אני משגר מכאן איחולי החלמה לפצועים ותנחומים למשפחות האבלות. ליבנו עם השבויים

"מעתי 'צבע אדום' כשצעדתי לבית הכנסת. אבל אנחנו כבר רגילים... צבע אדום לא עצר אותנו מהליכה לבית הכנסת אף פעם, ולכן יצאתי לארגן את ספרי התורה..." מספר ל"משפחה" חבר מועצת העיר שדרות זה 35 שנה הרצל שאובי, המשמש גם יו"ר סיעת 'דגל התורה' בעיר. זה היה ביום שמחת תורה, בשעת בוקר מוקדמת. "ברוב בתי הכנסת מתחילים להתפלל בחג באזור שבע וחצי-שמונה, אבל אני הקדמתי כאמור, כדי לסדר את ספרי התורה ואת בית הכנסת".

ואז אירע הנס הראשון של ר' הרצל שאובי. "בכל שבת אני עובר בדרכי לבית הכנסת ליד תחנת המשטרה, השבת, משום מה, שיניתי ממסלולי הקבוע - וזה הציל אותי בוודאות מהטבח הנוראי שהתחולל שם אחרי שהמחבלים השתלטו על המקום", הוא מתאר ברגש ממיטת חוליו.

למעשה, מהרגע שהבינו תושבי שדרות שיש בעיר מחבלים שחדרו, אף אחד כבר לא יצא לרחובות. המעטים שיצאו - ברוב המקרים כי לא היו מודעים למתרחש - נפגעו רח"ל. "ואז", ממשיך ר' הרצל, "בעודי בבית הכנסת, אני שומע שמלבד הטילים שהיו באוויר, יש קול של יריות בחוץ. יצאתי החוצה לשער בית הכנסת, לראות מה קורה. היה לי מוזר לשמוע את הצלילים האלה. אני לא מכיר קולות של ירי בשדרות כדבר שבשגרה. התרגלנו לצערנו לקולות אחרים, של טילים ורקטות... ואז, בעודי בפתח בית הכנסת - חטפתי כדור. אני מבין בדיעבד, שכנראה צלף שפגע בי. להערכתי הם פשוט עמדו כמה מחבלים, על גגות של בניינים סמוכים וצלפו ללא רחמים בכל מי שעבר ברחוב. נמלטתי פצוע אל תוך בית הכנסת והגפתי את הדלת.

"למזלי", הוא מספר, "היה עוד חבר ששהה בבית

שלח רפואה שלמה: הרב חיים סאסי, הר"מ שמשמש רב וחובש מתנדב, נפצע קשה במהלך קרב היריות ליד תחנת המשטרה בעיר שדרות, בעת שניסה לחלץ תחת אש את אחד השוטרים שנפצעו | "אני לא יכול לתאר מספיק את האומץ והגבורה של המעשה שחיים עשה, הוא ראוי למדליית הכבוד הגבוהה ביותר", מתאר חברו שהיה עד ראייה | שליח הציבור הרב הרצל שאובי לא נרתע מפציעת הירי בחזה וממתין בקוצר רוח להחלמתו ולחזרתו לעשייה | וגם: הנער בן ה-15 שהציל את חיי אביו | הצצה אל סיפורי הגבורה והניסים שליוו את הפצועים

"הרב סאסי הוא חבר קרוב שלי, והוא לא חס על עצמו כשניגש באומץ רב כדי להציל את השוטר הזה. ועכשיו הוא שכב מדמם מולי כשאני לא יכול לסייע לו. היו גם שוטרים נוספים ששכבו פצועים בקרבת מקום. קשרתי בקבוקי מים וציוד רפואי לאבנים כדי לזרוק לו שיוכל לחבוש את עצמו, לעצור את זרימת הדם שלו ולעזור לשוטרים ששכבו לידו ככל יכולתו.

"הוא אכן החליף תחבושות במהירות, אך הבנתי שאם לא נוציא אותו ואת שאר השוטרים משם בקרוב, סביר להניח שהם לא ישרדו... לא היו אמבולנסים בעיר, מכיוון שכוחות הביטחון אפשרו רק לאמבולנסים משוריינים להיכנס בשל האיום הביטחוני. אמרתי לשוטר שהיה לידי: 'האיש הזה לא ימות כאן, בוא נוציא אותו ואני אקח אותו במכונית שלי לבית החולים'.

"הקצין אמר לי: 'אסוף צוות, ניתן מכת אש חזקה ונוציא אותם משם'. ואכן, רק אחרי מכת האש שנתנו השוטרים, המחבל הפסיק לירות לכמה רגעים, וזה נתן לנו זמן להוציא משם את הרב חיים סאסי ועוד שני קצינים פצועים לרכב שלי.

"הסעתי את שלושתם במהירות האפשרית לבית החולים ברוזי באשקלון, שם הם קיבלו טיפול מציל חיים. אני לא יכול לתאר מספיק את האומץ והגבורה של המעשה של הרב סאסי, לדעתי הוא ראוי למדליית הכבוד הגבוהה ביותר על כך שסיכן את חייו כדי להציל אחרים".

דביר סאסי, אחד משישה אחים בבית סאסי המתגוררים בשדרות, מספר ל'משפחה' כי כשראו בני המשפחה שאביהם נעדר קרוב לשלוש שעות, החלה המשפחה כולה לדאוג. "רק כשקיבלתי את ההודעה שאבא בדרך למיון ומצבו יציב - נרגענו. רק אחר כך, הבנו שלפנינו עוד סדרת ניתוחים והחלמה ארוכה. כעת ב"ה כל הקליעים הוצאו מגופו, והוא מתאושש לאט לאט".

בעודו ממחר לפעולה הוא מוסיף: "סיפורי הגבורה על אבא שלי ועל מה שעשו מתנדבים ואזרחים אחרים, הם פשוט מופלאים. חשוב שידעו וישמעו כולם על הגבורה של תושבי שדרות. יש פה אנשים שהקריבו את חייהם ועשו הכל כדי להציל יהודים אחרים, בהם גם כאלה שאינם מכירים כלל".

כעת הרב חיים סאסי מאושפז בבית החולים הלל יפה בחדרה, לאחר שהגיע אליו במצב קשה. בני המשפחה מבקשים להתפלל לרפואת הרב חיים בן תמר.

כזוהר השחר

בזכות תושביותו של זוהר שחר בן ה-15 מקיבוץ אור הנר, ניצלו אביו וחברו. זה היה כאשר נתקלו בחוליית מחבלים ונפצעו מירי חי. "היינו בתחנת דור אלון של קיבוץ כפר עזה", מתאר זוהר את רגעי האימה. "אבא שלי רצה להתחיל לחזור לכיוון הבית. היינו באוטו עם עוד חבר, ואז בדרך הביתה לקיבוץ, ליד מפלסים, הייתה חוליית מחבלים שהיינו בטוחים שהם חיילי צה"ל - שהציבו מחסום. התקרבו אליהם. אבא היה בטוח שזה צה"ל אז הוא עצר את האוטו לאיזה 3-5 שניות ואז פתחו עלינו ביריות. אבא שלי איבד שליטה ולא ידע מה לעשות.

"כולנו כבר היינו פצועים. חבר שלי היה פצוע <<

שר הבריאות משה ארבל בביקור פצועים בבית החולים הדסה עין כרם

כל רחבת הכניסה לבניין המיון והאשפוז החדש בבית החולים טורוקה הפכה לבופה חסד ענק | צילום: ישראל פלר

בכל מקום שהם. המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה במהרה", חותם הרב הרצל שאובי את סיפורו.

בנו ר' יצחק שנמצא לציידו, מבקש מאיתנו לקרוא לציבור להתפלל להתלמדתו המהירה של ר' הרצל בן מרגלית מורורי לרפו"ש.

בספר החיים

הרב חיים סאסי הוא יהודי נכבד מאוד המוכר היטב בעיר שדרות. ביום-יום משמש הרב סאסי, כבן חמישים, ר"מ בשיבת ההסדר בשדרות, ונוסף על כך הוא חבר כיתת הכוננות בעיר ומתנדב ב'איחוד הצלה' כחובש, ואף משמש הרב האזורי של הארגון בעיר.

בשבת האחרונה הוא מצא את עצמו בלב האירועים, בשעה שמחבל שחדר לשדרות זמן קצר לאחר תחילת הלחימה, התבצר בתחנת המשטרה וירה בו כשניסה לחלץ את אחד השוטרים.

עם דביר, בנו של הרב חיים סאסי, אנו משוחחים השבוע בשעה שהוא אינו יכול להאריך בשיחה, משום שהוא עולה אל הנגמ"ש, בדרכו לפעולה. דבר לא מרתיע, כך נראה, את בני המשפחה מהגשת סיוע. גם לא מצבו של האב כעת.

בשבת בבוקר, קיבל דביר את ההודעה כי אביו פצוע קשה, אך התעודר מכך שהוא עודנו בחיים, ב"ה. "אבא ראה ליד תחנת המשטרה מחבל שהיה רכוב על טרקטוריון. הוא שלף את נשקו האישי וירה בו למוות. אבל באותם רגעים התחולל קרב יריות בתוך התחנה, ומחבלים שהשתלטו עליה עלו אל גג המבנה ומשם ירו לעבר כל מי שהיה ברחוב", מספר דביר.

"אבא זיהה פציעה של אחד השוטרים ומיהר לסייע לו, תוך ששני שוטרים אחרים מחפים עליו בירי, אך אז אבא ספג כדורים מאחד הצלפים שהתמקמו על גג התחנה, ונפגע בלחיו, בברכו ובידו. היה קושי לחלץ אותו, בגלל הצלף, ובינתיים הוא איבד דם".

יעקב בר יוחאי, מתנדב 'איחוד הצלה' שהיה עד ראייה לאירוע, משחזר את מה שקרה. "בשבת, לאחר פרוץ הקרבות בשדרות, נסעתי למרפאה כדי לטפל במספר פצועים, לא ידעתי שכבר יש מחבלים בתוך העיר. תוך כדי נסיעה חלפתי על פני הרב סאסי שסייע לפצוע ששכב על הכביש. הוא נופף לי, אמר שהוא בשליטה ושאני אתקדם כי יש פצועים נוספים. "בהמשך ראיתי הרוגים ברחוב, ומהר מאוד הבנתי שמדובר במצב חמור ומסוכן. היריות לא נפסקו. ראיתי את הג'יפ של המחבלים עם הרובה על הגג. היו הרבה פצועים. טיפלתי בקצין ביטחון שנפצע קשה ובעוד כמה נוספים. ניסינו להתקרב ולהגיש סיוע רפואי, אבל מחבל שהתמקם על גג תחנת המשטרה ירה לעברנו כל הזמן. תוך דקות הגיע הרב חיים סאסי. הוא ראה שוטר פצוע קשה ששוכב בצד השני של הכביש, שאי אפשר היה להגיע אליו בגלל היריות".

והרב סאסי, שחשב כי מדובר בירי רקטות כפי שהוא רגיל, הופתע עד מאוד. הוא ביקש משוטרים שהיו שם לחפות עליו, ותוך כדי הירי רץ לכיוון השוטה. "אלא שאז ירו בו", מספר בר יוחאי, "הוא נפצע קשה והתחיל לאבד הרבה דם".

איך התחושה באותם רגעים?

**"הכי נוח
שבית הכנסת
מטר מהבית"**

ישראל פלר

רחמנים וגומלי חסדים

אילו היו מובילים אותי בעיניים קשורות אל השדרה בכניסה הראשית לבניין המיון והאשפוז החדש ב'סורוקה' - כמוכן בעיתי שונה, וללא רעשי הרקע של אזהרות וטילים וקולות מלחמה, שבר ונהי - הרי שעשוי הייתי לפקוח את עיני ולחשוב שנפלתי אל רחבת הכניסה בגן אירועים, שעה לפני החופה. לא ייאמן כמה לבבות ממתינים בימים אלה עם רצון כן להיטיב. כל רחבת הכניסה, מעמדות כיסאות הגלגלים המושאלים ועד תוך הלובי פנימה, הפכה לבופה חסד ענק. חלב, פרווה, 'כל המוצרים בד"ץ' וחטיפים סגורים. תמרים ושקדים, אגוזי מלך בכמות כמעט מסחרית, סושי ושניצל, כנפיים ופרגיות, תוספות פחמימיות וירקניות - הכל התערב לכדי עיסה אדירה של 'מי כעמך ישראל'. הבארדיטשוב, שביום הילולתו ביקרנו בסורוקה, היה לבטח מתפאר ומעלה לריח ניחוח את לבבם הפתוח לרווחה של עם ישראל לשדרותיו.

והלבבות אכן, כך נראה, רק חפצים להעניק. כל שאלה של התמצאות, נענית על ידי כל אחד בחפץ לב. חילוניים שעד אתמול לא היו מביטים לעבר חרדי 'שחור', מכוונים אותי בלהט אל המחלקה הכירורגית; מעניקים לי עצות היכן בדיוק לקנות נעלי בית לחולה המאושפז במקום. עד שמשפחה שלמה שסבבה בחדרים, חסכה את הצורך בקנייה. היא פשוט הביאה עד למיטות החולים ארגזים שבהם היו כל המצרכים שחולה עשוי להיות צריך, והציגו את מרכולתם: מסרק ושמפו, סבון ומשחת שיניים ו-כן, היו להם גם כפכפים חדשים לגמרי ואיכותיים למדי, במידות שונות...

ובחזרה אל רחבת הכניסה והלובי: המוני מתנדבים ומתנדבות עם חולצות 'לב אחד' נמצאים במשימה לאומית: שלא להתיר שום חולה ומלוויו במצב של רעב או צמא. הם מעניקים לך ביד רחבה כל שתחפוץ, ובלבד שתשכח לרגע מדוע באת לבית החולים. סביר מאוד שעמדות החטיפים האוטומטיות, מכוונות השתייה והקיוסקים של הזכיינים, לא הכניסו שקל בודד בימים אלה. מיחמים, מכוונות קפה לצד חטיפי גרנולה, בייגלך וביסקוויטים, כשאל העוגות והמשקאות מצטרפים לא פחות מארבעה סוגי אבקות וגרגירי קפה, אבקת שוק, תה לסוגיו, חלב רגיל וחלב סויה. זה נשמע לכם רשימת מכולת, אבל מספר הפעמים שמלווה זקוק לדברים הללו במהלך שעות שהייה ארוכות לצד מאושפז, אינו מועט כלל. לצד כל אלה צועדות מתנדבות 'עזר מציון' עם

עגלותיהן שכולן מציעות - הן בקומות האשפוז והן ברחבת הכניסה - איך-ספור מוצרים בכשרות מהודרת. "נשים 'משלנו' הכינו", מצביעה המתנדבת על תבניות חד פעמיות כסופות שבהן עוגות ביתיות, "אתה יכול לאכול בעיניים עצומות".

שעתיים לאחר מכן אנו רואים מזוית העין את קובי צ'ולק, המנהל באופן מרהיב את מערך המתנדבות והמתנדבים שהגיעו בכוחות רעניים לחלק ארוחות צהריים מהודרות. העגלות ה'רגילות', של העוגות והשתייה החמה, מכילות גם ערכות ארוחות צהריים ארוזות היטב, שהוגשו לכל מיטה ומלווה כשהן עדיין חמימות, היישר מהמטבח הבני ברק.

את המזון הרוחני מגישים אנשי 'לב חב"ד' המקומיים שניצבים ליד דוכן התפילין, אך מחלקים בכל חדר קונטרס פרקי תהילים המסוגלים לרפואה, ונותנים מענה על כל שאלה יהדותית.

למעלה, בקומה הרביעית, אנו רואים לצד מחזות של פצועים מיוסרים, גם אישה גיבורת רוח, בת היישוב בארי, שמתארת במסדרון מחלקה כירורגית א' למי ספר נכבד של מאוינים, את קורותיה מול המחבלים האכזריים. היא מספרת על עוד אחד מבני היישוב שמאושפז בסמוך, ומייד ניתקת ממאוזניה ויוצאת אל חדרו, לשמחו ולעודדו...

בין מיטות האשפוז חולפות בכל חצי שעה חבורות חבורות של צעירים ומבוגרים, אנשים שכל חפצם להיטיב. עוגות וממתקים, שוקולד וחטיפים, היישר לחולים ולמלוויהם, עם איחולי החלמה בכתב יד, אישי-אישי. חבורה אחרת נכנסת אל החדר שבו אנחנו שוהים. הם מבקשים מהחולה שאנחנו יושבים לצידו, רשות לשיר משהו. הרשות ניתנת, ומשום מקום נשלפים גיטרות ומפוחית, חליל צד ואקורדיון, והשמחה מרקיעה שחקים. עם ישראל חי. עוד אבינו חי. עוד כל החולים המרותקים שנפצעו, מי מירי ישיר ומי מרסיסי טילים - חיים כולכם היום.

החולה שאנו שוהים לצדו מתרגש. הוא מוחה את עינו. ה'משמחים' מתלהבים עוד יותר ומתחילים לשיר בעידוד, בקפיצות וכמעט-בשגות, את שמו הפרטי. אך זאת אדע: דקות ספורות לאחר שיצאו הללו מחדרו, הוא קם ממיטתו על רגליו, לראשונה מאז עבר מספר ניתוחים דחופים, ויצא להתהלך מעט במחלקה. ללא ספק זה היה גם בשל השמחה שהורעפה עליו בשעות הקשות הללו. אכן, עם ישראל חי.

בעין, אני הייתי פצוע בכתף ואבא נפצע ביד. ידעתי מה לעשות, הורדתי את האמברקס ואמרתי לו ללחוץ על הגז ולחזור לכיוון 'דור אלון' ושם צוות התחנה עזר לנו וטיפל בנו".

ד"ר אדם גולדשטיין, מנהל יחידת הטראומה במרכז הרפואי וולפסון, תיאר כי "זוהר הגיע אלינו לאחר שנפצע בכתף בעקבות היתקלות עם מחבלים והפגין תושייה מדהימה במהלך האירוע שהצילה את אביו וחברו. הענקנו לו טיפול רפואי מיידי, ולאחר שמצבו התייצב הוא הועבר למחלקה כירורגית ילדים, שם הוא משתקם".

גם אביו של זוהר נותח במרכז הרפואי וולפסון, וד"ר יעקב פרנד, מנהל המחלקה לכירורגיה פלסטית, אומר כי "אביו של זוהר נפגע בידו כתוצאה מהירי וידו התרסקה מהקליעים. כדי למנוע נזקים עתידיים ולשמר את התפקוד המוטורי של היד, ביצענו התערבות כירורגית ואביו נותח בידו. אנו ערוכים לשלל פציעות והתערבות כירורגית במידת הצורך במחלקה הפלסטית ונמצאים בקשר הדוק עם כל המחלקות בכל העת כדי להתעדכן במצבם של הפצועים".

אימו של זוהר, עידית שחר, עובדת סוציאלית במרכז החוסן בשדרות - שאגב ממוקם סמוך מאוד לבית הכנסת שבו מתפלל ר' הרצל שאובי שהזכרנו - לא מהססת כאשר היא נשאלת אם בתום מצב החירום תחזור המשפחה לעוטף עזה, ואומרת: "בוודאי. אני עובדת במרכז חוסן בשדרות עם צוות מדהים שנותן מענה לתושבים ועובד כל שעות היממה. מבחינתנו זו שליחות מאוד גדולה. מעבר לזה ברור שאנחנו חוזרים. אור הנר הוא הבית שלנו, ומבחינתנו אין למקום הזה תחליף. זו הארץ שלנו, זה ערך מאוד משמעותי מבחינתנו החיבור והשייכות לאזור, ובית לא מחליפים - אנחנו חוזרים על בטוח". במסר לתושבי העוטף אמרה האם: "אנחנו איתכם בלב, חושבים עליכם כל הזמן, ויודעים שאתם עושים כל מה שאפשר גם עבור עצמכם וגם עבור המשפחות שלכם. תהיו הכי חזקים שאפשר. אנחנו עושים באמת מעשי גבורה בכל יום שם, ואני מאחלת מכל הלב החלמה מהירה לפצועים ושהחטופים ישובו במהרה הביתה". ●

עמד על משמרתו בגבורה וסיכן את חייו למען הצלת שוטרים שנפגעו, תחת אש. הרב חיים סאסי | צילום: דוברות איחוד הצלה

דיור מוגן **בית וגן** הכל מעבר לדלת

הכי נוח להמשיך בחיי עצמאות
יחד עם ביטחון ונגישות

בית כנסת ושיעורי תורה

פעילויות וחיי קהילה

מרפאה 24/7 | פיזיותרפיה

ארוחות שף

תפילות וסעודות חג בצל
השמועות הקשות; ביטול גורף
של מעמדי ההקפות השניות;
הקדמת פתיחת זמן החורף;
ודבריהם של גדולי הדור על
המצב הקשה ● כך התנהלו
אירועי שמחת תורה תשפ"ד
בחצרות האדמו"רים ובהיכלי
הישיבות

משה שטרן

צילומים: שוקי לרר, שלומי טריכטר
ואנשיל בעק

דברי חיזוק: זכור שכל
רגע הוא נס

בישיבת סלבודקה נשא ראש הישיבה מרן הגרמ"ה הירש דברי חיזוק בפני הבחורים ואמר: "המצב הזה שאנחנו נמצאים בו עכשיו, כל כך הרבה הרוגים כל כך הרבה פצועים, וגם שבוים, דבר שאנחנו לא רגילים בכלל לדבר כזה, ודאי שהקב"ה בא ללמוד אותנו משהו. קשה להגיד בוודאות מה הקב"ה מכוון. אבל נדמה לי שדבר אחד כן ברור. פעם לפני שלושים ארבעים שנה כל הזמן היה הדיבור שאנחנו חיים פה בנס, מסובכים על ידי ערבים שרוצים להרוג אותנו ואנחנו חיים פה בנס! נס שהקב"ה עושה לנו כל הזמן. "נראה לי שההרגשה הזאת מאוד מאוד ירדה, ההרגשה הזו שאנחנו בנס, כאילו זה פשוט, אנחנו חיים פה כי יש צבא וכביכול יש כל מיני דרכים, וזה כבר לא נס, שכחנו את החסד שהשם עושה לנו כל הזמן שאנחנו חיים פה באופן כזה שיכול של מצב שכל העת חלילה יכולים להיכנס להרוג אותנו ולא עושים את זה, ואת זה כאילו שכחנו, הפך להיות הנורמה שחיים ככה, והעניין הזה שה' עושה לנו חסד כזה בכל רגע ורגע שלא תהיה סכנה בשבילנו שכחנו בדרגה גדולה".

מיר: המשגיח פרץ בבכי בשמחת
תורה

כבר בשעות הבוקר, כשהחלו לזרום הידיעות המחרידות מעובדי ישיבת מיר בשכונת בית ישראל בירושלים על מה שמתרחש בדרום, פרץ המשגיח הגאון הצדיק רבי בנימין פינקל בבכי. לשאלת בחורים אם מותר לבכות בשבת ענה להם המשגיח שכשיש כל כך הרבה יהודים בצער, זה כבר לא נשלט. לאחר מכן נשאל המשגיח אם לעצור את ההקפות. בהתייעצות של המשגיח עם ראש הישיבה הגאון רבי אליעזר יהודה פינקל, ההוראה הייתה שבין ההקפות יעצרו לתהילים אבל אין תועלת בהפסקת ההקפות היות שהציבור יכנס לחרדה גדולה מאוד. לאמירת תהילים ניגש המשגיח ובקול בוכים זעקו בני הישיבה לביטול הגזרות. בהקפות שניות לבני חו"ל הייתה חרדה גדולה יותר עודדם המשגיח שהישיבה זה המקום המוגן ביותר ותמיד צריך סייעתא דשמיא. למחרת מסר המשגיח הודעה מוקלטת לאלפי תלמידי ואברכי ישיבת מיר עקב המלחמה, ובה דברי חיזוק והתעוררות ועצות מעשיות לבית, ובעיקר להתחזק באמירת תהילים ובלימוד הלכות שבת, משום שהשנה ללא תקעו בשופר בראש השנה ביום הראשון כדברי בעל 'ערוך לנר'. כמו כן ישיבות רבות שפנו למשגיח בשאלה במה להתחזק ואיך לחזק את הבחורים - לכולם הורה המשגיח להתחזק בהלכות שבת. "אחיי ורעיי, כל בני הישיבה הנחמדה והיקרה, אברכים, בחורים, כולם כאחד. אנחנו בעת צרה ליעקב, צרה גדולה. כלל ישראל אבלים, שבוים, רצוצים, חולים בגוף ובנפש, פצועים. אי אפשר לתא. אבינו אב הרחמן רוצה שנרבה זכויות והתפקיד עכשיו, רב ועצום, הוא להרבות זכויות מצד תוספת רחמים ומצד נושא בעול עם חברו".

אגודים בצרה

חג שמחת תורה תשפ"ד לא יישכח לדורות. גם לא אצל אלו שהיו רחוקים מאוד מהחזית, ספונים בבתי המדרשות ומצפים לשוב ולשמוח עם ספר התורה. מאז החלו להישמע הידיעות בעיצומו של שמחת תורה, גם אם היו שברירי ידיעות ואי ודאות כי אנחנו במצב מלחמה, בכל בתי הכנסת שמחת התורה הייתה מהולה בעצב גדול. בבתי כנסת רבים מיהרו עם הקידושים. מייד בצאת החג הובן בכל מקום כי אין מקום להקפות שניות, וגם אלו שלא ויתרו מיהרו לקיים את המעמד בצאת החג ללא תזמורת ובמהירות שיא.

חכם עדיף: פסקי הלכה באמצע חול המועד

מרן הגר"מ שטרנבוך היה שרוי במתח בשבועות האחרונים ממה שעלול להתרחש בתקופה הקרובה, ובדרשה שנשא בערב חג הסוכות לפני קבוצת נגידים מארה"ב אמר בתוך הדברים: "אנשים מאוד קרים היום. איננו יודעים מה יקרה. יכולות להיות כל מיני הפ' תעות, אנחנו יכולים להיות בטוחים שהרבה החלטות נעשות עבורנו כבר כעת". כבר בערב ראש השנה עורר ואמר כי מכיוון שראש השנה בשנה זו חל להיות בשבת ולא תוקעים בשופר, צפויה לנו שנה לא פשוטה. "או שנה מאוד טובה או חלילה שנה מאוד מסוכנת". בדבריו המיוחדים בערב ראש השנה הסביר הגר"מ שטרנבוך שהכל תלוי אם נשמור את השבת כראוי. "אם נשמור שבת כראוי יהא לנו שנה טובה, ואם לא, לא נזכה בהגנה של שבת, וממילא - מכיוון שאין לנו תקיעת שופר ביום הראשון, צפויות לבוא סכנות לא פשוטות. וככל שהתקדמו הימים, דיבר פוסק הדור על תחושתו כי עומדים לבוא דברים מאוד מאוד לא פשוטים.

הדברים באו לידי ביטוי ודגש רב בדרשתו הפלאית של פוסק הדור שנשא לפני תלמידי ישיבתו בבית שמש במהלך חג הסוכות, כשבאורח מפתיע החל לדבר על ההנהגה בשמחת תורה בזמני טבח, וכפי שאמר לבחורי רים: "בשנות השואה הגיעו לפני שמחת תורה שמועות נוראות על הטבח הנוראי המתרחש, והתחלנו לשמוע שחלק הובלו לשרפה וחלק לחניקה, והבחורים בישי' בה לא ידעו מה מצב קרוביהם ובכו בבכיות נוראות, ובאו לראש הישיבה הגאון רבי משה שניידר ואמרו לו שאינם יכולים לרקוד, אבל הגה"צ רבי משה שניידר זצ"ל אמר להם: "היטלר יכול להרוג אותנו אבל אפילו מנהג ישראל הוא לא יעקור, אנחנו שרים ורוקדים כרגיל. הרב שניידר היה חזק ואמר אנחנו נמשיך עם הקב"ה עד זיבולא בתרייתא ועד שיזרקו אותנו לאש. הוא דיבר ואמר תראו שבעזרת השם יבוא יום שישמעו וכולם יראו שאי אפשר לאדם להבין את השי"ת. הוא לא בעל דבר שלנו".

שידור חי: חיזוק מבני ברק לנו
ג'רזי

לבקשת גדולי ישראל וראשי הישיבות בארה"ב נשא מרן הגרמ"צ ברגמן דברי חיזוק והתעוררות. דבריו שנאמרו בשפת האידיש, נשמעו בשידור חי במספר מוקדים בהיכלי התורה בלייקווד ניו ג'רזי. לפניכם עיקרי הדברים בתרגום ללה"ק: "המצב שלנו בארה"ק הוא נורא ואיום, מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, המצב מחריד כל לב, דם אחינו בית ישראל נשפך כמים ל"ע, אנשים נשים וטף רח"ל, ומהם נתונים בצרה ובשביה, ואף אחד לא יודע מה יהיה הלאה. הקב"ה מראה לכולם עין בעין, שאין לנו על מי לסמוך, אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים. "צריכים לדעת שדבר ראשון, מכל הדברים, אנחנו צריכים ומחויבים להתאמץ להתחזק בעמל ושקידת התורה, שזו הערובה היחידה לשמור ולהסיר מעלינו כל צר ואויב. מו"ח הרב שך זצ"ל תמיד על כל בעיה שהיו באים אליו היה אומר להוסיף תורה, להתחזק בתורה. התורה היא זאת ששומרת עלינו, אין לנו שיוך רק התורה הזאת. התפקיד שלנו בזמן הזה הוא להתעורר, לשים אל ליבנו, ולעלות ולהתעלות בתורה ביראת השם ובבין אדם לחברו שהיא מן החמורות. יש מנהיג לבירה והוא מראה לנו שעם כל הנשק ועם כל הטכנולוגיות שמתפארים בהם, אין לנו על מי ועל מה לסמוך אלא על אבינו שבשמיים. והוא תובע מאיתנו בעת הזו להתעורר ולתקן דרכנו ונזכה לגאולה וישועה".

או ביום שלישי בהתחזקות עצומה ובהתמדה בתורה ותפילה. מרן הגר"ד פוברסקי עשה בעצמו טלפונים לראשי ומנהלי ישיבות קטנות, כי גם עליהן חלה החובה לפתיחת הזמן במהירות האפשרית. כל דקה של תורה מצילה חיים. אסור לנו להתממה ולעבור על לא תעמוד על דם רעך נימק את הוראתו. בנוגע לישיבות עם קשיי מיגון ותחבורה הורה ראש הישיבה כי על ראשי ומנהלי המוסדות לפעול לסדר סדרי לימוד מיוחדים במקומות האפשריים

בהוראת נשיא ישיבת פוניבז' הגר"א כהנמן נערכו בהנהלת הישיבה עד השעות הקטנות של הלילה לסידור היכלי הענק של בניין 'אוהל קדושים' הבנוי מבטון וממוגן היטב. היכל הלימוד של 'אוהל קדושים' עצמו משמש כל השנה לטובת אלפי אברכי הכולל, והוסב לשימושם של בני הישיבה.

וכך בכל הישיבות פתחו את זמן חורף מוקדם, וכל הבחורים

ההוראה על תחילת זמן חורף

גדולי ישראל ישבו על המדוכה בנוגע לתחילת זמן חורף בעולם התורה, שכן בני הישיבות החוזרים לשמחת תורה לישיבה באו ללא תפילין וללא ביגוד להמשך הזמן. מייד עם צאת החג יצאו מרנן ורבנן גדולי ישראל ובראשם ראש הישיבה מרן הגר"ד לנדו, מרן הגר"ד פוברסקי ומרן הגרמ"ה הירש ופרסמו מכתב הקורא להתחיל את זמן חורף מוקדם.

במכתב שנכתב בכתב ידו של מרן הגר"ד, נכתב: "הראוי הוא מכל הבחינות לאור המצב החמור מאוד והבלתי ברור, שיוקדם הזמן של החורף ביום א' או ביום ב' כל ישיבה לפי האפשרות שלה ובכפוף להנחיית הרשויות".

עוד נכתב במכתב: "ויה"ר שניצל מכל צרה ופגע רע בזכות לימוד התורה של לומדיה דמגנא ומצלא".

גם מועצת חכמי התורה של שם כתבו מכתב בהוראת מרנן ורבנן ראשי הישיבות, כי בני כלל הישיבות הקדושות ואברכי הכוללים ישוּבו לתלמודם לאלתה, וזמן חורף יפתח ביום שני

ההוראה של המשגיח: לא להביא טלפונים למרות המלחמה

תלמידי ישיבת 'עטרת שלמה', שגם התחילו את זמן חורף בשיחת טלפון עם הקלטה נדירה בקולו של המשגיח רבי דן סגל, לאחר שראש הישיבה הגאון רבי שלום בער סורוצקין עלה למעונו וביקש לרגל המצב הקשה שייתן דברי חיזוק לתלמידי 'עטרת שלמה' בכל רחבי הארץ.

המשגיח ניאות ונשא דברים שהוקלטו והועברו בטלפון לכל תלמידי ישיבת 'עטרת שלמה'. המשגיח ביקש מהתלמידים הוּאֵיל והישיבה דואגת לטלפונים בחדרים וברחבי הישיבה, על כן אין להביא טלפונים פרטיים לישיבה, להתגבר על הרגש הטבעי ולשפוט על פי השכל, שהבי חורים יוכלו להגות בתורה באין מפריע, ובזכות זה, אמר המשגיח, "התורה לא נשארת חייבת! והקב"ה יפרע לנו שכולנו נהיה בריאים וחזקים, ויהיה הצלה לכלל ישראל ונוכל כולנו ללמוד מתוך הרחבת הדעת ובימינו תיושע ציון וירושלים במהרה בימינו, אמן".

השתדלו והרבו: שלושה ימי תפילה ב'זיכרון משה'

בבית המדרש הגדול 'זיכרון משה' בירושלים הכריזו על שלושה ימי תפילה לאמירת תהילים לילה ויום רצוף, משעה 12.00 בלילה ביום שני ועד המשמר האחרון בליל שישי בשעה 12.00 בלילה.

משמרת התפילה הראשונה נערכה בהשתתפות המונים שפקדו את בית הכנסת והרחבה הסמוכה. לפני התיבה ניגש הגאון הצדיק רבי שמואל צ'ציק. "נחרדו הלכבות בעיצומו של יום שבת קודש יום שמחת התורה, כי גבר חרון אף השם על יושבי הארץ הזאת, והופרה מנוחת השבת וכבוד החג, ונהפך לאבל מחולנו מקול זעקת חרב והרג מרחבי הארץ, הסכנה והחרדה בידי מי אנו נתונים ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים", נכתב במודעה ב'זיכרון משה'.

לבוא לעזרה: ערבות הדדית בחצרות החסידיים

אחינו בני ישראל".

האדמו"ר הורה לבטל את מעמד נעילת החג, שהוא המעמד המרכזי בחצר החסידות מדי שנה בשנה, ובמקום זה הורה להכשיר את כל מבני המוסדות לקבלת פליטי מלחמה מהערים המופגזות. האדמו"ר, אשר היה אמור מלכתחילה לטוס השבוע לעיירת דאבוס שבשווייץ לצורך בריאותו, ביטל על אתר את הטיסה ונשאר בביתו במרכז החסידות בקריית ויז'ניץ בבני ברק, ומרבה בתפילה ובאמירת תהילים להצלחת המערכה.

פעילי החסידות פעלו במהלך הימים האחרונים ונסעו לבסיסים לחלק מוצרי מזון, רפואה ועוד, על פי בקשת האדמו"ר. לחסידים אשר לא פעילים במלחמה הורה להרבות בתפילה ובלימוד התורה.

בעקבות המלחמה והמצב הקשה בארץ הורה מרן האדמו"ר מוויז'ניץ לארגונים הפועלים בנשיאותו, ארגון 'אח שמח' ו'רפואה וחיים' להרבות בפעלים לצורכי המלחמה הן בגיוס מנות דם, והן בגיוס מוצרי מזון ביגוד הנעלה וכו' לחיילים המסורים העומדים בין בים ובין ביבשה. האדמו"ר, אשר דאגת לב ישראל בראש כל מעייניו, ערך אחר תפילות שחרית הן ביום ראשון והן ביום שני תפילה מיוחדת לרפואתם של החולים ולהצלחת החיילים במלחמה.

הרבי מוויז'ניץ ביקש להתחזק באמונה וביטחון. "אל ייפול רוחכם, יהודי חי עם אמונה ועם זה התחזקו בכל הדורות, כי לא יטוש השם עמו ונחלתו לא יעזוב. מבקש מאוד מאוד להתחזק בתורה ובתפילה כי הם המגינים ומצילים מכל רע, לעזור ולהושיט עזרה וסיוע לכל הנצרך לכל

חזון: הרבי שינה מה'תורה' בהושענא רבה

בחצר בעלזא מספרים דבר מעניין: בליל הושענא רבה בעת עריכת הטיש בסוכה אמר מרן האדמו"ר מבעלזא דבר תורה על המזמור בתהילים "לדוד ברוך השם צורי המלמד ידי לקרב ואצבעותיי למלחמה", שנהוג בבעלזא לומר בסעודת יום הושענא רבה. בשונה מכל שנה שהרבי נוהג לומר דבר תורה על הפסוק 'פנה אל תפילת הערער ולא בזה את תפילתם' - השנה החל הרבי לדבר דברים אחרים.

הוא הקדים דבר תורה שאמרו אדמו"רי בעלזא על הפסוק, שדוד המלך התפלל שהיהודים, גם אלו הנמצאים במדרגה הכי קטנה, ינצחו במלחמה וזהו 'אצבעותיי למלחמה'. האדמו"ר פירש את המשך המזמור בצורה מופלאה, והתפלל שלא יצטרכו להגיע למלחמות וניצחון.

רק בצהרי יום שמחת תורה כשהמידע על אודות המצב בדרום התחיל להגיע מכל הכיוונים, הבינו החסידים את פשר דבר התורה שאמר הרבי בליל הושענא רבה בשונה מכל שנה. ביום הושענא רבה לפני כניסת החג לא נפרד הרבי מהסוכה כבכל שנה ושנה ורק במוצאי שמחת תורה נכנס לסוכה במעונו להיפרד ממנה.

במוצאי שמחת תורה הרבי לא אמר את ה'שטייעדיגע תורה' המפורסם שאומר כל שנה ונפרד מאלפי החסידים לאחר הבדלה בדברי פרדה קצרים: 'הש"ת יעזור שיהיה לכולכם א גוטע ואך, א געזונטע ואך און א פרייליכע ואך, ושכולם יהיו בריאים ושלמים, שייסעו לחיים ולשלום. הש"ת יעזור שיהיה שלום בעולם, ושהערבים לא יוכלו להרע לבני ישראל ושינחלו מפלה גדולה, ושבני ישראל יישמרו מכל צער ומכל נזק. א גוטע ואך און א גוט יאהר פאר אלע אידן', אמר הרבי.

נפרד מהרבי: השר שנסע עם הניידת בחג

בבית המדרש הגדול של חסידות גור בירושלים שהו בחג עשרות אלפי איש. במהלך ההפסקה בין תפילת שחרית למוסף נשמעה אזעקה בירושלים ומרן האדמו"ר מגור ביקש לשמוע על המתרחש.

במקביל פנה ראש הממשלה בנימין נתניהו באמצעות שליח והודיע לשר יצחק גולדקנופף כי הוא מתבקש לבוא ולהשתתף בישיבת הממשלה, שנערכה בתל אביב. השר התייעץ עם מספר רבנים ופוסקי הלכה שקבעו כי במצב כזה מוטל עליו לנסוע משום פיקוח נפש.

לפני תפילת מוסף ניגש השר, המשמש גם כבעל תפילה בהקפות, אל האדמו"ר מגור בבמת התפילה ולעיני ההמונים עדכן את האדמו"ר וביקש ברכה לישועת עם ישראל. לאחר מכן התעדכן השר באמצעות מזכיר הממשלה יוסי פוקס במתרחש ונסע בניידת משטרה שנשלחה למקום.

התפילה בחסידות גור הסתיימה כאשר לאחר מכן יצא האדמו"ר לטיש לרגל שמחת קידושא רבה לנינתו, במהלכה הורה שלא לרקוד ולשיר ואף ביקש להכריז שלא יקיימו ריקודים במסגרת סעודות החג. במוצאי חג עדכן השר את הרבי בנעשה ובעקבות כך התקבלה ההנחיה לבטל את מעמד ההקפות השניות המסורתיות.

יו"ר שם אריה דרעי חגג את שמחת תורה בבית הכנסת של הרב דיין ברחוב הקבלן בשכונת הר נוף. לאחר הישמע האזעקות הראשונות בבירה, בסביבות השעה 9.30, הגיע רכב ללא סימני זיהוי ואסף את דרעי להתייעצות במשרד ראש הממשלה. שר הרווחה יואב בן צור הגיע לישיבת 'דבר ירושלים', שנמצאת מול ביתו, וביקש מאברכי הישיבה לקים עבורו מניין מנחה מוקדם בשל הנסיעה הדחופה שלו לישיבת הממשלה.

הקפות שניות בזריזות

קודם הוצאת ספר התורה בחג שמחת תורה, אמר ראש הישיבה מרן הגאון רבי מאיר מאזוז: "כודות שאנו גרים בבני ברק, שהיא עירו של ה'חזון איש', הוא יתפלל עלינו. והשם ישמור אותנו ואת כל תושבי ארץ ישראל". לאחר ההקפות השניות במוצאי חג שנערכו בזריזות, עקב המצב, קרא ראש הישיבה שמונה פרקי תהילים. הוא קרא פסוק והקהל קרא את הפסוק הבא.

לאחר מכן, ערך ראש הישיבה 'מי שבירך' מיוחד לחיילי צה"ל, לפצועים, לשבויים ולנעדרים.

מי שיבירך בדמעות

מייד כשנודע לעומד ההוראה מרן הגר"י זי"ל ברשטיין דבר האסון הנורא, הורה עם הראב"ד הגר"י סילמן לבטל את הקידוש שהיה אמור להיטרחש בבית המדרש ברמת אלחנן, באומרו: "אין אפשר לשמוח בשעה שאחינו בני ישראל נתונים בצרה ובשבירה".

לאחר מכן ערך מי שבירך בבכיות נוראיות על כל הפצועים והשבויים. קודם שניגש לתפילת מוסף, נשא דברי חיזוק ואמר שבבני ברק אין צריך לפחד כי יש הבטחת ה'חזון איש' שבזכות התורה ושמירת השבת לא יהיו טילים ואסונות.

בעקבות המלחמה: ארגון 'בוני עולם' מפעיל קו חרום ומידע לזוגות

גם בימי הלחימה בדרום ממשיכים המשפחות בהליכים השונים, לצד הקושי הרגשי המלווה אותם דווקא בעתות לחץ ויגון. בשל כך הודיע ארגון 'בוני עולם' על פתיחת קו פתוח בו ניתן יהיה לקבל תמיכה רגשית בעקבות המצב, לצד מענה לשאלות כיצד לנהוג בתהליכים שונים. במוקד 'בוני עולם' התקבלו פניות רבות ויועצי הארגון פועלים סביב השעון להעניק את הסיוע. מנכ"ל ארגון 'בוני עולם' הרב אליקים לבנון: דווקא בימים קשים ומתוחים אלו חשוב לנו להמשיך להעניק את מלוא התמיכה הרגשית והמעשית למשפחות אותם אנו מלווים. אנו מזמינים כל אחד שיש לו קושי כלשהו לפנות למוקד הטלפוני כדי לקבל את המענה המקצועי המיטבי".

ארגון 'זק"א' תל אביב נרתם למלחמה וטיפול בעשרות חללים

מתנדבי ארגון זק"א תל אביב פועלים זה למעלה משתי יממות בכלל הזירות השונות ברחבי הארץ על מנת להעניק את הטיפול המיטבי בכבוד המת. עשרות מתנדבים טיפלו במספר רב של חללים בדרום ובזירות הנוספות, צי האמבולנסים של זק"א תל אביב משנע את החללים לכל רחבי הארץ לעריכת ההלוויות לצד ליווי צמוד של בני המשפחות הצובאים על מוקד החירום ובמרכזי הקליטה. במוקד זק"א תל אביב 1223 התקבלו מאות פניות של משפחות, רשויות מקומיות, מועצות אזוריות, ועוד המון פניות של סיוע באיתור קרובים, הסבר על תהליכי הטיפול בנפגעי המלחמה (לקרובי משפחה), ומתן מענה שותף לאירועי שיגרה בכל גזרת מחוז תל אביב. המתנדבים מציינים כי גם המתנדבים הוותיקים שהיו בעבר בזירות קשות וטראגיות - טרם ראו דבר דומה לזה, אולם בחוסן מיוחד ומתוך תחושת שליחות, שבים המתנדבים שוב ושוב ונרתמים למען כבוד המת. בזק"א תל אביב ביקשו למסור לציבור כי אין להגיע לזירות כינוס החללים היות שהדבר מקשה על תהליך הטיפול בכל הנוגע לשחרור ועריכת לוויית. לכל שאלה וברור סטטוס ניתן להתקשר למוקד 105 שנותן מענה בנושאים הרלוונטיים. עוד פונים בארגון לכלל ישראל ומבקשים סיוע. "צוירי המיגון, סמרטוטים, כפפות, קסדות, וכל הציוד הרלוונטי אזור לנו. אנא מכס, עזרו לנו להמשיך בחסד של אמת הזה, וקחו חלק בפעילות הקודש", אומר ישראל חסיד, דובר זק"א תל אביב.

'עלי שיח' דואגים למשפחות עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים

החרדה אופפת בתים רבים בארץ והדאגה היא חלק בלתי נפרד מהיום יום של כולנו. אולם במשפחות עם ילדים עם צרכים מיוחדים ובעלי מוגבלויות, הקושי הוא כפול. לא פעם התגובות של הילדים הם חריפות יותר בתגובה לצבע האדום. כמו כן ההורים נדרשים לטפל במקביל גם בילדים האחרים וגם בילדים עם הצרכים המיוחדים. במקרים אחרים מדובר במשפחות שעזבו את מקום המגורים הקבוע והילדים מתקשים להסתגל למקום החדש וההורים לא מצליחים להתמודד עם האתגר. בשל הצורך במתן מענה ייחודי, ארגון 'עמינו' שעל ידי עמותת 'עלי שיח' הקים קו מיוחד שבו קו מידע לתמיכה למשפחות שבאמצעותו יוכלו לקבל מענה מקצועי ומיטבי וכלים נכונים להתמודדות עם האתגרים שהם תוצר של התקופה הקשה והמורכבת. את הקו מאיישים אנשי מקצוע ועובדים סוציאליים, אשר יעניקו סיוע ויעוץ טלפוני, למשפחות המתמודדות עם מנעד רחב של קשיים ואתגרים שיצרה המלחמה. בנוסף מפעילה 'עלי שיח' נופשונים מיוחדים לילדים המתגוררים בדרום, על מנת לאפשר לילדים ולהורים שלהם להתאוורר מעט ולאגור כוחות לקראת ההמשך.

אלפי מתנדבי 'איחוד הצלה' במענה רפואי בכל הזירות הקשות בדרום

מאות רופאים, פרמדיקים וחובשים של ארגון המתנדבים הלאומי - 'איחוד הצלה', מעניקים טיפול רפואי מציל חיים למאות פצועים בזירות הלחימה השונות בדרום הארץ ולצערנו אף קבוע מוות על רבים מהם. כמאה רכבי חילוץ, אמבולנסים, ניידות טיפול נמרץ, שכפ"צים, קסדות, ציוד רפואי רב ואנשי רפואה, מהצפון ומהמרכז הועברו לזירות השו" נות בדרום הארץ. בעקבות המצב הקים הארגון מרכז לוגיסטי וחמ"ל בשדה יואב, על מנת לרכז את כלל הכוחות המסייעים בשטח. למקום מגיעים כלל המתנדבים שיוצאים למשימות ברחבי העוטף והדרום ומקבלים אמצעי מיגון ועולים לאמבולנסים. כמו כן, ישיבות הערכת מצב של כלל ההנהלה הבכירה מתקיימות מדי יום במקום. אלי פולק, מנכ"ל 'איחוד הצלה': "בשעות קשות אלו, אני רוצה לחזק ולחבק את מאות המתנדבים אשר מעניקים סיוע רפואי בזירות השונות. נתגבר ככל שצריך את כוחות הרפואה והציוד הרפואי בדרום הארץ ונמשיך להעניק סיוע ככל שיידרש. אני קורא לציבור הרחב להקפיד ולהישמע להנחיות פיקוד העורף ובזמן אזעקה להיכנס למרחב המוגן ולהמתין שם כעשר דקות, אלו הנחיות מצילות חיים". משה לוי, סמנכ"ל תכנון ואסטרטגיה ב'איחוד הצלה': "צוותי הלוגיסטיקה של הארגון משנעים לפי הצורך כמויות גדולות של ציוד רפואי. אנו זקוקים לעזרת הציבור בגיוס ציוד נוסף בדגש על תיקי החייאה, בלוני חמצן, ציוד רפואי מתכלה, מטענים ניידים, מוצרי היגיינה, בקבוקי מים סגורים בלבד, מוצרי מזון יבשים שאינם צריכים בישול, כלים חד פעמיים ועוד. המעוניינים לסייע, נא ליצור קשר עם דורון דניאל: 050-3481221".

דרישת שיא לשימוש בקווי הייעוץ של 'בית חם'

המצב הבטחוני השפיע רבות על חוסנם הנפשי של רבים, גם כאלה אשר כלל לא היו באזור, אלא רק התוודעו לסיפורים ולפרטים. בשל העובדה כי החוסן הנפשי של רבים מאד נפגע, בהם גם ילדים, קו הייעוץ והתמיכה של ארגון 'בית חם' קורס מעומס הפניות מצד אנשים החשים את הקושי ומבקשים להתייעץ ולהיתמך. עם היוודע האסון מוקד החירום אויש באנשי מקצוע נוספים שקיבלו את הפניות הרבות שהחלו לזרום למוקד. בשעות המאוחרות של הלילה במוצאי החג והשבת, לאחר היוודע דבר האסון, קיבלו אנשי הצוות שיחת רענון על ידי ישראל קונופניצקי, עו"ס, ואבי קנאי, פסיכולוג קליני, שהעניקו לצוותים את ההדגשים לשיחות הרבות על רקע הפיגוע. מנכ"ל 'בית חם', הרב אריה מונק: "אירוע שכזה מתאפיין בהרבה מאד נפגעי חרדה. למעשה, כל מי שנכח באזור, או אפילו רבים שרק שמעו על האירוע הקרוב, חווה את האירוע באופן שהשפיע על הנפש. מעבר לכך, כל מי שנחשף לתמונות, להסרטים, לעדויות דרך אמצעי התקשורת השונים, עשוי למצוא את עצמו בחרדה ומצוקה". בהודמנות הזו מבקש הרב מונק לפנות להורים: "כדי לזהות אם ילדכם סובל מחרדה, אלו הם התסמינים הראשונים לחוסר שקט: יובש בפה, הלמות הלב, חוסר שינה, סיוטי לילה, אי רצון לאכול. אם אתם מזהים שלילד יש אחד מהסימנים האלה, קודם כל צריך לתת יד, לחבק, לתת לילד לדבר. חייבים לדובב אותו ולדבר על האירוע".

בעקבות המצב הבטחוני: מה הזכויות המגיעות לנפגעי פעולות איבה?

עובד כך: תחילה יש להגיש בקשה להכרה בפגיעת איבה ותגמול רפואי לביטוח הלאומי. בקשה זו תעבור לאישור הרשות המאשרת המתמנה על ידי שר הביטחון, ורק לאחר מכן, יתקיימו ועדות רפואיות שייבחנו את תוצאות הפגיעה, הן בגוף והן בנפש, ובהתאם לכך ייקבעו אחוזי נכות רפואיים שישפיעו על אופן קבלת הפיצוי, חד פעמי, חודשי, זמני או קבוע, וכן על גובה הפיצוי".

כאשר מדובר בהתמודדות נפשית חשוב לדעת, שהבסיס לכל תביעה להכרה בפעולת איבה בע" תיד הקרוב או הרחוק הוא, תיעוד רשמי של המצב הנפשי על ידי הגורמים המטפלים המור" סמכים והמקצועיים לכך. בבוא העת, עובדות אילו יקשרו בין האירוע הטראומתי, לבין המצב הנפשי שהתפתח ויקדמו את תהליך ההכרה בפ" גיעת האיבה. לכן, חשוב לוודא שיהיה תיעוד להציג. אם אתם רואים עצמכם בין הנפגעים, ומתמודדים עם פגיעה פיזית, טראומה וחרדה מאירועי עבר או בהווה, חשוב לפנות לקבלת סיוע ומידע בנושא.

ב'חסדי נעמי' מסכמים חג גדוש פעילות

בארגון החסד 'חסדי נעמי' מסכמים את תקופת החגים. בנוסף לאלפי משפחות שקיבלו סלי מזון עשירים במיוחד לרגל החגים, נוספה השנה יוזמה ייחודית - הקמת סוכות לקשישים. מתנדבי הארגון שפוגשים את הקשישים במסגרת חלוקת המזון, עמזו על כך שלחלקם אין מי שיבנה סוכה. המתנדבים החליטו לקחת על עצמם את הפרויקט ועשרות סוכות הוקמו במקומות שונים ברחבי הארץ על ידי למעלה ממאה מתנדבים. בין שיחות התודה הרבות שזרמו לארגון, שיחת טלפון מרגשת במיוחד התקבלה בסיום החג. על הקו היה אחד הקשישים שנבנתה עבורו סוכה ובקול חנוק מדמעות הוא ביקש להודות למתנדבים וסיפר כי שנים הוא חיכה לרגע הזה שיוכל לשבת בסוכה משלו, אך לא היתה לו היכולת להקים סוכה ולא היה מי שיעשה זאת עבורו. הרב יוסף כהן, יו"ר 'חסדי נעמי', הביע שמחה רבה על הרצון והמקוריות שמפגינים המתנדבים: "מחמם את הלב לראות שלמתנדבים שלנו יש רצון לעזור ולמצוא דרכים מקוריות לעשות זאת". הרב כהן הודה למתנדבים הרבים שפינו מזמנם בימים עמוסים ויצאו למבצע המיוחד.

מזל טוב

למכובדתנו היקרה

הגב' **מירי ישי** תחי'

לרגל הולדת הבן

תזכו לגדלו לתורה, לחופה ולמעשים טובים

אשפה

מזל טוב

למכובדתנו היקרה

הגב' **גיסל יוסקוביץ** תחי'

לרגל הולדת הבן

תזכו לגדלו לתורה, לחופה ולמעשים טובים

אשפה